

המוסר עצמו על קידוש השם לא מרגיש שום צער במותו.

אדם שמוסר עצמו בפועל להריגה על קידוש השם זה עצמו 'החיים' (היכל הברכה) לר' יצחק יהודה יחיאל ספרין מקומרנא סוף פרשת מקץ דף רמט ע"ב ד"ה תמותו זין מלאים). **יש קבלה איש מפי איש שהנהרג על כבוד ה' יתברך** (ע"רבי נחלי' לר' דוד שלמה מסראקא פרשת מסעי דרוש א ד"ה יאמנם כתב בתשובת מהר"ם והוא בשם המהר"ם מרוטנבורג) **כאשר גמר בדעתו לקדש את השם** (ספר 'התשב"י' לר' שמשון בר צדוק סימן תטו ד"ה מהר"ם ז"ל אומר) **בכל לבו ונפשו** (מדרש אליהו למחבר 'שבת מוסרי' דרוש ח דף טא ע"א ד"ה ועוד גדלה מעלת אדם) **ומסר נפשו על קידוש השם** (ספר 'התשב"י' לר' שמשון בר צדוק סימן תטו ד"ה מהר"ם ז"ל אומר), **אינו מרגיש יסורים כלל במותו** (מדרש אליהו למחבר 'שבת מוסרי' דרוש ח דף טא ע"א ד"ה ועוד גדלה מעלת אדם, 'ע"רבי נחלי' לר' דוד שלמה מסראקא פרשת מסעי דרוש א ד"ה יאמנם כתב בתשובת מהר"ם והוא בשם המהר"ם מרוטנבורג). **וכך גם אומרים העולם, שאם מזכיר את שמו המיוחד לו יתברך בתחילה, אז מובטח שהוא יעמוד בניסיון ולא יכאב לו** (ספר 'התשב"י' לר' שמשון בר צדוק סימן תטו ד"ה מהר"ם ז"ל אומר).

וכל מה שעושים לאדם בשעת המיתה על קידוש השם 'סקילה' או 'שריפה' וכן 'קבורת חיים' או 'תְּלִיָה' וכדומה הרי שאינו כואב לו כלום. ורמז לכך בשני המקומות היחידים בכל התורה נביאים וכתובים שבהם מופיע בשלימותה התיבה **"הפנוני"** והם הפסוקים **"הפנוני פָּצְעוֹנִי"** (שיר השירים ה, ז) **"הפנוני בל חֲלִיתִי"** (משלי כג, לה), כדי לומר שכאשר הגויים **"הפנוני פָּצְעוֹנִי"** אף על פי כן **"בל חֲלִיתִי"** כלומר שלא היה כואב לו. ותדע שכן הוא, שהרי אין לך אדם בעולם שאם הוא נוגע באצבע קטנה באש והוא לא צועק, ואפילו אם היה בדעתו לעכב עצמו הוא אינו יכול. **אך הנה יש רבים המוסרים עצמם לשריפה ולהריגה על קידוש השם יתברך ואינם צועקים "אוי!" "אָבוּי!"** (ספר 'התשב"י' לר' שמשון בר צדוק סימן תטו ד"ה מהר"ם ז"ל אומר) בשם המהר"ם מרוטנבורג. **כי היוצא להייהרג בחשק נמרץ על קדושת שמו יתברך, באותה שעה גשמיותו מתפשטת מעליו ובטלים חושיו והרגשותיו** (ע"רבי נחלי' לר' דוד שלמה איבשיץ פרשת מסעי דרוש א ד"ה יאמנם כתב בתשובת מהר"ם וכתב שיכול להגיע באותו העת אפילו לעונג גדול עיי"ש).

וראיה למניעת היסורים מר' חנניא בן תרדיון שהיה צריך להישרף על קידוש השם, ובסוף נכנס דוכס גוי אחד בדמותו במקומו (ספר 'התשב"י' לר' שמשון בר צדוק סימן תטו ד"ה מהר"ם ז"ל אומר) בשם מהר"ם מרוטנבורג עפ"י ספר ההיכלות). **וכן היה לכל עשרת הרוגי מלכות שהקב"ה הוריד את 'הצלם העליון' שיש למעלה לכל אחד מאותם החכמים, והם התלבשו בגוים שביקשו לפגוע בהם** (זרע ברך' על התורה מהדורא בתרא פרשת ויחי ד"ה ומדרש זה צריך), **ועל ידי כן הם נדמו כדמות דיוקנם של החכמים** (מאמר חיקור דין' להרמ"ע מפאנו חלק ב פרק יג בשם האר"י ז"ל, 'יצמח דוד' למחבר שו"ת 'בית דוד' חלק א' פרשת וישב ד"ה יש להקשות' בשם האר"י ז"ל, 'פרקי היכלות רבתי' לר' ישמעאל כהן גדול שהיה מהרוגי מלכות בפרק ח אות ג ד-ו עיי"ש) **גדולים** (י"ד יהודה' על 'מאמר חיקור דין' חלק ב פרק יג) **ויסורים ומיתות משונות** (ג'לב אריה' פרשת ויחי ד"ה ולפי דרכינו). **והגוים לא ידעו כלום מההצלה הזאת של עשרת הרוגי מלכות** (עפ"י 'עמק המלך' שער התהווה דף מ ע"א טור ב ד"ה יוכל זה היה) **שעלו אחר כך לעליונים בקדושה וטהרה** (עמק המלך' שער התהווה דף מ ע"א טור ב ד"ה 'ואח"כ סתלק' בשם ספר 'רזא דרזין' לר' ישמעאל כהן גדול) (להרחבה בענין זה ראה אחד ממאמריו לפרשת וישב – ינשמותיהן של עשרת הרוגי מלכות).

יהודי שנהרג על קידוש השם מתכפרים לו כל עוונותיו

כאשר נהרג אדם מישראל על ידי אומות העולם, אז כיון שקיבל עונשו בזה שנהרג בלא משפט, הרי הוא עולה מיד לעליונים באמצעות מלאך הנקרא אורפינאל"ל אף על פי שאותו אדם אינו צדיק (ולמודי אצילות' להאר"י ז"ל דף ל ע"ב ד"ה דע כשנהר, 'עמק המלך' לר' נפתלי הירץ דף קעג עמודה ד שער עולם הבריאה פרק יז). **וכל אדם הנהרג על 'קידוש השם' מיד נמחים כל עוונותיו.** וזה הטעם שאמרו רבותינו כי הקב"ה עתיד לבוא בטענה לאברהם אבינו **"בניך חטאו לי!"** ואז יענה לו אברהם **"ימחו על קדושת שמך!"** וכן כאשר יאמר הקב"ה ליעקב אבינו **"בניך חטאו לי!"** יענה לו גם יעקב **"ימחו על קדושת שמך!"** (ראה גמי שבת דף פט ע"ב בשם רבי יונתן) (מאמר חקור דין' להרמ"ע מפאנו חלק ד פרק טז). **ובוודאי שהאבות לא נהפכו להיות לישראל לאויבים הרוצים את רעתם, אלא כוונם לחוש שמא על ידי חטא הבנים יהיה מסך מבדיל בין נפשם לבנינו יתברך ועל ידי כן יתפרדו מקדושתו. לכן שניהם יאמרו "ימחו על קדושת שמך!" כדי לכולת פשע ולבטל חטא במיתתם, למען ידבקו על ידי כן בקדושת שמו לעתיד המתגלה ב'ארץ החיים' העליונה, ולא ידחו ממנה** (ניזר הקדוש' לר' יחיאל מיכל מגלוגא על 'בראשית רבה' מד, יז ד"ה אמנם נ"ל כי הכל הולך).

ועוד טעם לכפרת עוונותיו של הנהרג על קידוש השם, כי כל איש ישראלי העושה איזה מצוה גורם להשלים אבר אחד מרמ"ח אבריו ולקדשו, והוא אותו האבר אשר אליו מתייחסת המצוה ההיא (דברים אחדיים' להחיד"א דרוש י שבת הגדול דף מג ע"א ד"ה יוכל קבל דנאי' בשם ר' משה אלשיך) **ואשר בו הוא תלוי** (דברים אחדיים' להחיד"א דרוש כד שבת זכור דף קכו ע"ב ד"ה יהוה עתה נבאי' בשם ר' משה אלשיך). **אבל המוסר עצמו על קדושת השם מתקדש כל גופו בבת אחת** (דברים אחדיים' להחיד"א דרוש י שבת הגדול דף מג ע"א ד"ה יוכל קבל דנאי' בשם ר' משה אלשיך) **ונעשים כל אבריו כולם תמים כאחד** (דברים אחדיים' להחיד"א דרוש כד שבת זכור דף קכו ע"ב ד"ה יהוה עתה נבאי' בשם ר' משה אלשיך). **ועל זה היה בוכה רבי יהודה הנשיא ואומר "יש קונה עולמו בשעה אחת!"** (ראה המעשה עם קטיעה בר שלום בגמי עבודה זרה דף י סוף ע"ב), **כי בכה על אלו שצריכים לטרוח כמה שנים ובכמה יסורים ואילו זה הנהרג על קידוש השם קונה את עולמו בשעה אחת, כי נמצא מתקן כל גופו ברגע אחד** (ימראית העין' להחיד"א על מסכת עבודה זרה דף י ד"ה יש קונה עולמו בשעה אחת).

אדם שמוסר את נפשו על קידוש השם מתקדשים כל אבריו ואין מקום לסטרא אחרא להשטין ולא תאוה אליו רעה. וכן היה עם אסתר המלכה שמשרה עצמה על קידוש השם להצלת כל ישראל כאשר באה אל אחשוורוש בלי רשות כפי שאמרה **"כל עבדי הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַחֲצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא אֶחָת דָּתוֹ לְהִמִּית לְבָד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שְׂרָבִיט הַזֶּהב וְחֵהָב וְנֶחֱוֹ וְנֶחֱוֹ לֹא יִקְרָא לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם"** (אסתר ד, יא). **ועל ידי מסירות זו התקדשה כל גופה ואבריה ולא שלטה בה הסטרא אחרא ולכן מיד שנכנסה היא קיבלה 'רוח הקודש' שנאמר "וַיִּהְיֶה בְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׂ אֶסְתֵּר מְלֻכּוֹת וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ"** (אסתר ה, א) (ראה גמי מגילה דף יד ע"א) (דברים אחדיים' להחיד"א דרוש כד שבת זכור דף קכו ע"ב ד"ה יהוה עתה נבא). **וגם מתתיהו ובניו הצדיקים מסרו עצמם על קידוש השם כי סָפְנוּ את נפשם למות במלחמה בין הערלים והטמאים בשביל קדושת שמו והצלת ישראל** (ולקוטי הלכות' לר' נתן חלק אורח חיים ג הלכות חול המועד אות ט).

ועל היהודים שנהרגו על ידי גוים בעת החורבן נאמר **"מִזְמוֹר לְאֶסְף אֶלְהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנִחְלָתָךְ טִמְאוּ אֶת הַיֵּכָל קִדְּשָׁךְ שָׂמוּ אֶת יְרוּשָׁלַם לְעֵינֵי:** **נָתַנוּ אֶת נְבִלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֶכְלָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשֶׁר חֲסִידֶיךָ לְחִיתוֹ אֶרֶץ"** (תהלים עט, א-ג), **שבתחילה נקראו בפסוק בשם 'נבלה' שנאמר "נְבִלַת עֲבָדֶיךָ"** אבל אחרי שמתו על קידוש השם כבר נעשו **'חסידיהם'** ונאמר עליהם **"בְּשֶׁר חֲסִידֶיךָ"** (גבול בנימין' על התורה לר' בנימין הכהן דרוש מג לפרשת שופטים ד"ה ולענון זה נבאר' בשם האר"י ז"ל). **והמלאך המגיד אמר לר' יוסף קארו כמה פעמים שכאשר יזכה להישרף על קדושת השם, כל החטאים והעוונות שלו ישאבו באש** (מגיד מישר' לר' יוסף קארו בחלק 'שבח הרב' ד"ה ובתר כל דין אוזכר) **וישאר בה** (מגיד מישר' ספר משלי בהשכמת יום כ"ח תמוז ד"ה עוד אמר ומה שאמרת) **והתכפרו עוונותיו.**

ואז הוא יתעלה (מגיד מישרים) פרשת בחוקותי ביום הנוכח כ"ח לאייר ד"ה כי זה שאמר הכתוב) **ויעלה משם כצמר נקי** (מגיד מישרים) בחלק 'שבח הרב' ד"ה ובתר כל דין אונק) **להיות זך ונקי** (מגיד מישרים) ספר ישעיה אור ליום ז' י"א לאדר ב' ד"ה עוד אמר לי ואני אמא אני בא) **ובהיר, לעולם הבא** (מגיד מישרים) ספר ישעיה אור ליום שבת ד' לאדר ב' סוף ד"ה לכן אזדחה).

עיקר הגדלת כבוד ה' בגלות הוא על ידי המתים על קידוש השם

בזמן הגלות עיקר הגדלת כבוד שמו הוא על ידי המתים והנהרגים על קידוש השם, וזו מיתת רבי עקיבא וחבריו עשרת הרוגי מלכות וכל שאר הקדושים (ילקוטי הלכות) לר' נתן בחלק חושן משפט ב' הלכות חובל בחברו ב, ח ד"ה וזהו בחינת מיתת) שנהרגו, כמו בגזירות שהיו בשנת ה' אלפים ת"ח ות"ט לבריאה. כי כל זמן שאין כבודו של ה' יתברך בשלימות בעולמו מחמת הסטרא אחרא, אז אי אפשר להגדיל את כבודו יתברך כי אם על ידי הסתלקות נפשות ישראל על קידוש השם. ועל ידי נפשות הקדושים שמסתלקים אל הכבוד, על ידי זה עצמו נתגדל הכבוד מאוד, שנפשות אלו נכללים בכבודו יתברך והוא מתכבד ומתקדש למעלה ולמטה. וכך ממש היה בשנת ת"ח שהיה אז זמן פקידה לביאת המשיח שיחזור בו כבוד ה' לעולם, אך כיון שלא התברר עדיין בשלימות וישראל לא היו ראויים לגאולה, לכן 'הכבוד' אסף אליו כמה נפשות שנהרגו אז על קידוש השם שנאמר "כְּבוֹד ה' יִצְאָקָךְ" (ישעיה נח, ח) (ילקוטי הלכות) חושן משפט ב' הלכות חובל בחברו ב, ח ד"ה ועל כן אז ת"ה כי זהו כלל ד"ה וביום פקדי ופקדתי).

וכך נהרגו אלפים ורבות נפשות מישראל הקדושים בשנת ת"ח על קידוש השם (ילקוטי הלכות) לר' נתן בחלק חושן משפט ב' חובל בחברו ג אות ז ד"ה וזה בחינת) בגזירותיו של הצורר חמלניצקי הנקרא 'חמיל הרשע' ימח שמו (יהיכל הברכה) לר' יצחק אייזיק ספרין מקומראט סוף פרשת מקץ דף רמט ע"ב ד"ה תמותו זין מלאים). **וכן בכל דור ודור היו הריגות של צדיקים שנשחטו ונהרגו על קידוש שמו יתברך, והיו נשרפים ונטבעים ומתים על ידי עינויים קשים ומרים בשביל עלילות שקרים, וקיבלו עליהם את גזירות מלך מלכי המלכים הקב"ה** (ניסוד יוסף) לר' יוסף מדובנא רבו של מחבר קב הישר' פרק ל). **וכן היה באלכסנדריא של מצרים שמתו כפליים מיוצאי מצרים על קדושת השם, וכן בדורו של יכניהו וצדקיהו. וכן נהרגו בגזירות שפניא, ובדורו של יחזקאל נשרפו רבים על קדושת השם (יהיכל הברכה) סוף פרשת מקץ דף רמט ע"ב ד"ה תמותו זין מלאים). וכן היה בקהילת מגנצא בשנת ד' אלפים תתנ"ו לבריאת העולם, שנשחטו במסע הצלב ביום אחד כל קהילת מגנצא גברים נשים וילדים על קידוש השם אלקי ישראל (זכר דוד) לר' דוד זכות ממדינתא מאמר ג' פרק לה דף קכד ד"ה וצא ולמד).**

אין בעליונים מעלה יותר ממעלתו של הנהרג על קידוש השם

גם אדם שְׁהִרְבָּה אשמה קונה את עולמו ברגע של צער כאשר נהרג על קדושת השם (ימדרש אליהו) לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסר' דרוש ח דף טא ע"א ד"ה ועוד גדלה מעלת אדם), **שאין למעלה ממנה בשכרה** (מצודות דוד) להרדב"ז על טעמי המצוות מצוה ז ד"ה ועל דרך הסוד), **ו'עין לא רָאָתָה אֱלֹהִים זֹלָתָךְ'** (ישעיה סד, א) **אשר יעשה הוא יתברך לאיש הקדוש הזה** (יאלשיך הקדוש) פרשת עקב פרק יא, יח ד"ה ואחרי כן מה שאמרת). והנה כל נשמות הצדיקים צריכות להתמרק בעלותם לעליונים ב'נהר דינור' (ילקוט חדש) בפרק עשרה הרוגי מלכות אות ג ד"ה כל הצדיקים) **ויש כוח בנהר האש הזה ללבן ולטהר את הנשמה מכל הטינופת ולהרחיק ממנה כל דבר שהוא מסך ומבדיל בינה לבין קונה. והיא גם מטהרת מענין ריבוי הדביקות בחומר אפילו בדברים המותרים כפי הנצרך על מנת לעלות לנן עדן העליון** (אור החמה) על זוהר פרשת ויקהל דף ריא ע"ב ד"ה זמנא תנינא' מהרמ"ק). **אך אדם שנהרג על 'קדושת השם', ושתה בשמחה את 'כוס התרעלה' בעולם על קדושת שמו, אין הוא צריך להתמרק בנהר דינור** (ילקוט חדש) בפרק עשרה הרוגי מלכות אות ג ד"ה כל הצדיקים) **כמו שאר הנשמות. וכן היה עם ר' עקיבא וחבריו** (עפ"י זוהר פרשת פקודי דף רנד ע"א ד"ה האי רוחא אתמסרו).

כאשר נשמת אדם מישראל שנהרג על ידי גוי יוצאת מהגוף, מיד מגיע מלאך הנקרא אורפניא"ל ולוקח את נשמתו. ותיכף הוא מעורר מלאך אחר הנקרא יוחציפרי"ן שבא לקראתו, והוא לוקח את הנשמה מידו של אורפניא"ל ומכניסה בפתח שהוא ממונה עליו (ילימודי אצילות) להארי"י ז"ל דף ל ע"ב ד"ה דע כשהרג, יעמק המלך' לר' נפתלי הירץ דף קעג עמודה ד שער עולם הבריאה פרק יז), והנשמה עולה למעלה (זוהר פרשת פקודי דף רמו ע"ב ד"ה יוכל אינון נשמתין היכלות דקדושה) **עד הקב"ה, שנוטל** (מקדש מלך) לר' שלום בוואלו על זוהר פרשת פקודי דף רמו ע"ב סוף ד"ה מגו דאיהו) **וחוקק אותה בלבשו הרוחני** (זוהר פרשת פקודי דף רמו ע"ב ד"ה יוכל אינון נשמתין היכלות דקדושה) **וגם את מה שאירע עמה** (ילימודי אצילות) להארי"י ז"ל דף ל ע"ב ד"ה דע כשהרג) **על ידי דמות לבושה שהוא כדמות המיתה שעשו בה הגוים. ואחרי כן יורד אור רוחני להלביש את הנשמה לבוש אחר לפי כבודה** (אור החמה) על זוהר פרשת בראשית דף לט ע"א ד"ה יוכל חד' מהרמ"ק). **וְרָמַז על הלבוש שזוכה לו הנשמה הוא בשם 'אורפניא"ל' שיוצא בגמטריא 'מלבוש' (ינוצא אורות) להחיד"א על זוהר פרשת פקודי דף רמו ע"א אות ד).**

על ידי חקיקת הנשמה בלבשו של המלך הנקרא גם 'בגד תכלת', נעשה הלבוש מבהיק יותר (ילימודי אצילות) להארי"י ז"ל דף ל ע"ב ד"ה דע כשהרג). ומטרת ציורו של ההרוג בלבשו יתברך הוא כדי להראות את מיתתו למעלה (אור החמה) על זוהר פרשת פקודי דף רמו ע"ב ד"ה יוכל אינון נשמתין מהרמ"ק) ולהראות כמה דמים שפכו אומות העולם מישראל, שיראו השרים של מעלה דברים פְּהֻנְתָּן שאינו דומה ראיה לשמיעה (גבול בנימין) דרוש מג לפרשת שופטים דף פא ע"ב ד"ה ולענין זה נבאר). **וכל זה כדי שכשיגיע העת לנקום מאומות העולם על דמם** (אור החמה) על זוהר פרשת פקודי דף רמו ע"ב ד"ה יוכל אינון נשמתין מהרמ"ק) **יאמרו כל השרים של מעלה שהדין עמו יתברך לעשות בהם נקמה (גבול בנימין) דרוש מג לפרשת שופטים דף פא ע"ב ד"ה ולענין זה נבאר). וחקיקת הצורות הקדושות של הנהרגים על קדושת השם בכל דור ודור** (אהבת יהונתן) לר' יהונתן אייבשיץ על מגילת איכה בפסוק 'יעשה ה' אשר זמ' **על לבושו יתברך, מזככת ומגדלת את הנשמה אף על פי שאין בה מעשים טובים. וכך נמצא כי לטובת הנשמה היא נשברה ונהרגה בארץ** (ילימודי אצילות) להארי"י ז"ל דף ל ע"ב ד"ה דע כשהרג).

אחר כך נותנים את הנשמה בהיכל רביעי שבגן עדן התחתון, בו נמצאים כל אלו שנהרגו על ידי אומות העולם יחד עם כל נשמות אבלי ציון וירושלים. ואלו שנהרגו והגיעו להיכל מקבלים 'רפואה' ו'הארה' ביום ראש חודש (זוהר פרשת בראשית דף לח ע"ב – לט ע"א ד"ה יונטיל מהאי היכלא' ועיי"ש). **וכל נשמה כזאת מקבלת 'חופה' הראויה לה לפי ערכה, כי בהיכל זה יש 'חופות' רבות מאוד. ולפי שיש נשמה שאין בה מעשים טובים, לכן היא נכוית מחופה זו שמקבלת ומצטערת ומתביישת ממעשיה, ובה היא מקבלת את עונשה הראוי לה. ואז כשקיבלה את עונשה פותחים לה חלון אחד בהיכל זה, ומחלון זה בא לה 'קורת רוח' ואור המאיר שבגן עדן, וזה נותן בה כוח לישב בחופה. ואור זה הבא אליה דרך החלון נקרא 'רוח חיים' (ילימודי אצילות) להארי"י ז"ל דף ל ע"ב ד"ה דע כשהרג, יעמק המלך' לר' נפתלי הירץ דף קעג עמודה ד שער עולם הבריאה פרק יז). **ונמצא כי מספיק שאדם מסר נפשו על קידוש השם כדי שינחל גן עדן, אף שאין בידו שום מצוה אחרת. וכל אחד נוהל כפי ערכו** (יעיני העדה) למחבר 'שבט מוסר' תחילת פרשת אמור דף יד ע"א ד"ה במדרש אדם ובהמה).**

הוצדיקים שמסרו עצמם על קידוש השם והם מלאים מצות כרימון נוחלים כפי ערכם, ועליהם אמרו רבותינו "הרוגי מלכות אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן" (ראה גמ' בבא בתרא דף י ע"ב, וכן גמ' פסחים דף נ ע"א). **ואלו צדיקים כמו ר' עקיבא וחבריו** (יעיני העדה) למחבר 'שבט מוסר' תחילת פרשת אמור דף יד ע"א ד"ה במדרש אדם ובהמה) **שהיו נשמות קדושות אשר מסרו את עצמם לאהבת קונם בחשק למיתה כפי שאמר ר' עקיבא "כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה 'בכל נפשך' אפילו נוטל את נשמתך, אמרתי מתי יבא לידי ואקימנו" (ראה גמ' ברכות דף סא ע"ב) (אור החמה) על זוהר פרשת פקודי דף רנד ע"א ד"ה 'אתמסרו בדיה'**

